

australianhellenism.com.au ο νέος διαδικτυακός ιστοτόπος για τον ελληνισμό της Αυστραλίας

Γράφει ο Γιάννης Δραμιτινός

Aποβιβάστηκε στην προβλήτα 5 του Γουόλς Μπέι στις 5 Μαΐου του 1925. Δούλεψε στα Café του Inverell, του Kempsey, του Bundarra, του Golburn πριν καταλήξει στο Σίδνεϊ. Ο Αντι Φατοσάς, ο μικρός ντάγκο που αμείβονταν με 35 σελίνια την εβδομάδα, έγινε αρχισυντάκτης του Εθνικού Βήματος το 1938 και κατά διαστήματα αρθρογραφούσε στην SMH και την *The Daily Telegraph*.

Αυτή είναι δύο τρία βασικά σημεία μίας μόνο από τις δεκάδες ιστορίες των Ελλήνων μεταναστών στην Αυστραλία που θα διαβάσετε στον νέο διαδικτυακό κόμβο «Hellenism in Australia» που δημιούργησε η Άννα Αρσένη και που μπορείτε να βρείτε στην διεύθυνση australianhellenism.com.au

Η Άννα Αρσένη έχει εργαστεί σε όλες τις ελληνικές εφημερίδες της Νέας Νότιας Ουαλίας, στα ελληνόφωνα και στα αγγλόφωνα τμήματα τους, στον τεχνικό και στον δημοσιογραφικό τομέα. Κόρη μεταναστών, έχει περάσει τα περισσότερα χρόνια της ζωής της στην Αυστραλία και γνωρίζει σε βάθος την ιστορία της ελληνικής κοινότητας και των πρωταγωνιστών της των τελευταίων τουλάχιστον 30 χρόνων.

Από το 2011 έως το 2013 εξέδιδε το περιοδικό «Alfa». Η εκδοτική αυτή προσπάθεια ήταν η πρώτη που έγινε από γυναίκα στη χώρα των εθνοτικών μέσων στην Πολιτεία μας και μάλιστα χωρίς τις πλάτες κάποιου επιχειρηματία χρηματοδότη. Το περιοδικό αγαπήθηκε ιδιαίτερα και διέγραψε την πορεία του βασιζόμενο στα έσοδα από την διαφήμιση και την σκληρή δουλειά της Αρσένη και των συνεργατών της. Η προσπάθεια αυτή έγινε σε ένα χώρο βαθιά συντηρητικό που εδώ και τουλάχιστον μια δεκαετία βρίσκεται σε παρακμή.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ενώ είναι μεγάλος ο αριθμός των γυναικών που εργάστηκαν από διάφορες θέσεις για τον ελληνόφωνο τύπο-αρκε-

τές μάλιστα από αυτές είχαν υψηλό μορφωτικό επίπεδο και διοικητικές ικανότητες-καμία δεν ανέλαβε ποτέ, επίσημα τουλάχιστον, την αρχισυνταξία οποιουδήποτε εντύπου. (Μοναδική εξαίρεση που επιβεβαιώνει τον κανόνα, η Μαρία Πολίτη την περίοδο 1967-68. Σημαντική είναι και η περίπτωση της Τζοάν Μεσσάρη που όμως είχε την εποπτεία μόνο της αγγλικής έκδοσης των εφημερίδων που εργάστηκε). Εδώ, ούτε οι αντιλήψεις έπαιξαν σημαντικό ρόλο. Είναι γνωστές διάφορες ιστορίες με αριστερούς δημοσιογράφους της παροικίας που ενώ ήταν λιγότερο ή περισσότερο προοδευτικοί σε μια σειρά από πολιτικά ζητήματα, εμφανίζονταν βαθιά συντηρητικοί σε μια σειρά από άλλα, κοινωνικά, και η στάση τους απέναντι στις γυναίκες συναδέλφους τους δεν διέφερε από εκείνη των πολιτικών τους αντιπάλων.

Εφοδιασμένη με την πολύχρονη εμπειρία που απέκτησε στον τύπο, η Αρσένη, αποφάσισε να δημιουργήσει μια ιστοσελίδα που έρχεται να καλύψει ένα σημαντικό κενό. Τα τελευταία 20 χρόνια πληθαίνουν οι μελέτες και οι διδακτορικές διατριβές για όλες τις μεταναστευτικές κοινότητες, συμπεριλαμβανομένης και της ελληνικής. Το ίδιο συμβαίνει και με την καταγραφή και ταξινόμηση ενός πλούσιου αρχειακού υλικού. Οι προσπάθειες αυτές αναμένεται να ενταθούν τα επόμενα χρόνια. Από την άλλη μεριά, του εφήμερου και καθημερινού συμβάντος και της μικροϊστορίας, οι δύο γνωστές εφημερίδες της παροικίας, ο Κόσμος και ο Ελληνικός Κήρυκας, με όλα τα προβλήματα και εμπόδια, συνεχίζουν να καταγράφουν λιγότερο ή περισσότερο την καθημερινή δραστηριότητα της πρώτης μεταπολεμικής μεταναστευτικής γενιάς. Στην πρώτη περίπτωση οι αδυναμίες είναι προφανείς. Λίγες από τις αξιολογες στην πλειοψηφία τους μελέτες θα φτάσουν στο ευρύ κοινό, ενώ εξίσου περιορισμένη είναι και η πρόσβαση στα αρχεία για προφανείς και αντικειμενικούς λόγους: Ο όγκος του υλικού είναι τεράστιος και ο ελεύθερος χρόνος των περισσότερων που θα μπορούσαν να ενδιαφερθούν, ελάχιστος. Στην δεύτερη περίπτωση, αυτή των εφημερίδων, τα προβλήματα είναι δι-

αφορετικής φύσης. Το ελάχιστο προσωπικό και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της διαρκώς συρρικνούμενης οργανωμένης παροικίας έχουν ως αποτέλεσμα να καταγράφουμε κατ' επανάληψη τα ίδια γεγονότα, με τον ίδιο-δήθεν-ουδέτερο τρόπο και αποφεύγοντας όπως ο διάολος το λιβάνι κάθε είδους κριτική προσέγγιση που θα μπορούσε να πληγώσει τις υπερευαίσθητες προσωπικότητες παραγόντων και παραγοντίσκων. Αποτέλεσμα των παραπάνω είναι να χάνονται σημαντικές ιστορίες ή οι ουσιαστικότερες πτυχές τους και κυρίως ένα διάλογος γύρω από αυτές ή με αφορμή αυτές.

Εδώ ακριβώς είναι που έρχεται το *Hellenism in Australia*, μια ιστοσελίδα που υπερβαίνει κατά πολύ τις προθέσεις ενός τυπικού WHO IS WHO και που στην πραγματικότητα είναι ένα έργο εν προόδω που εξελίσσεται με το χρόνο και αλλάζει μέσα από την αλληλεπίδραση με τους αναγνώστες του. Εκτός από τα βιογραφικά και τα εργογραφικά στοιχεία των Ελληνοαυστραλών που καταγράφει, η Αρσένη βυθίζεται στα αρχεία και ανασύρει πλήθος πληροφοριών που στην συνέχεια συνθέτει σε ιστορίες που δεν έχουν ειπωθεί ή αν είχαν κάποτε ειπωθεί έχουν επιστρέψει στη λήθη. Η Αρσένη, ανοίγει επίσης έναν διάλογο με τους πρωταγωνιστές αυτών των ιστοριών ή τους απογόνους τους, φωτίζοντας τις ζωές τους, τα επιτεύγματα ή τις αποτυχίες τους από διαφορετικές γωνίες και πολλές φορές ανακαλύπτει μικρούς θησαυρούς της παροικιακής ιστορίας, άλλοτε σε παλιά συρτάρια κι άλλοτε σε κιτρινωμένα αποκόμματα εφημερίδων. Ίσως το πιο σημαντικό σε αυτή την προσπάθεια είναι ότι αυτό που τελικά καταχωρείται στην ιστοσελίδα μπορεί να φτάσει σε ένα ευρύτερο κοινό. Σε επόμενη έκδοση θα παρουσιάσουμε αναλυτικά την ιστοσελίδα και τα περιεχόμενα της, αλλά και τα σχέδια της δημιουργού της για την περαιτέρω ανάπτυξη της. Ως τότε, [περιηγηθείτε στην ηλεκτρονική διεύθυνση \[australianhellenism.com.au\]\(http://australianhellenism.com.au\) και μην διστάσετε να γράψετε σχόλια, παρατηρήσεις και επιθυμίες στο email \[annaarsenis@gmail.com\]\(mailto:annaarsenis@gmail.com\) ή να στείλετε γράμμα στη διεύθυνση 30 Gordon Street, Rosebery NSW 2018.](http://australianhellenism.com.au)

Hellenism In Australia

Βιογραφίες | Αυτοβιογραφίες | Προσωπικές ιστορίες

Επισκεφθείτε την ιστοσελίδα www.australianhellenism.com.au